No. 1428 Zaterdag 13 Mei 1911. 28ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223, Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

OPENINGSREDE

van den H.E.G. Heer Gouverneur

Mr. Th. I. A. Nuijens.

Mijne Heeren:

Ten zeerste waardeer ik het voorrecht hier wederom in Uw midden te mogen verschijnen, om, ingevolge art. 77 van het Regeeringsreglement, Uwe vergadering voor het komende zittingjaar te openen.

In menig opzicht gaf het afgeloopen zittingjaar reden tot dankbaarheid.

De gezondheidstoestand was gunstig op alle eilanden.

Over den geest der bevolking viel slechts te roemen.

Al betreuren wij het, dat de onderhandelingen, die er tusschen de Nederlandsche Regeering en die van Venezuela zijn gevoerd, nog niet het gewenschte gevolg hebben gehad, zoo kan toch met voldoening worden geconstateerd, dat de verhouding tusschen onze kolonie en de naburige republiek steeds vriendschappelijk is geweest, even als zij dit was met alle ons omringende staten.

Ofschoon het, om de steeds hoogere eischen, die er aan het onderwijs gesteld worden, niet mogelijk was, in dit opzicht, aan aller wenschen te voldoen, werd er toch ernstig gestreefd om het onderwijs steeds beter en beter te maken.

Tot dat doel zal er ook binnenkort een wijziging in de onderwijsverordening worden voorgesteld en getracht worden de hinderpalen uit den weg te ruimen, die de ontwikkeling van het volksonderwijs tegenhouden.

Ofschoon de *Compañia fluvial y costanera de Venezuela* grooten afbreuk deed aan onzen handel, doordat vele reizigers, die vroeger van Maracaibo, via Curaçao, naar Puerto Cabello en Caracas gingen — en dan tijdens hun verblijf hier goede klanten waren voor onze winkels — nu, met de kustbooten van de eene plaats van Venezuela naar de andere gaan, zonder Curaçao aan te doen, was toch de invoerhandel in het afgeloopen jaar vrij levendig.

Het grootere verkeer met Columbia en Haiti, van welke landen nu meer reizigers hier hun inkoopen komen doen, diende eenigszins als vergoeding voor het verlies, door het wegblijven der Venezuelaansche klanten geleden.

De doorvoerhandel handhaafde zich, voor wat Venezuela en Columbia betreft, op de vroeger bereikte hoogte, en breidde zich — wat een verblijdend verschijnsel mag heeten,— niet onbelangrijk uit met de republiek Sto. Domingo.

Het aantal zeilschepen nam met enkele toe.

Ook de invoer van kolen voor de kolendepots was in 1910 grooter, dan in het jaar, dat er aan voorafging.

Voor de hoedenindustrie, die voor onze bevolking van zoo veel gewicht is, was het afgeloopen jaar van groot belang.

Ofschoon de uitvoer van de gewone, grove hoeden, eenigen tijd werd belemmerd door de moeilijkheden, die de douanen te New-York, bij de taxatie daarvan maakten, werd er in Europa een veel grooter debiet gevonden voor de fijnere strooihoeden, en — wat van nog meer belang is — voor de gewone, niet kostbare hoeden, die met zorg zijn gemaakt en afgewerkt.

Dit laatste feit doet hopen, dat, wanneer het onderwijs in het vlechten flink wordt voortgezet, de hoedenindustrie voor een groot deel der bevolking betere winst zal kunnen afwerpen.

Voor den landbouw was het jaar minder gunstig dan het jaar 1909.

De oogst was op vele plaatsen schraal, en door de sterfte in de dividiviboomen, die hier in de benedendistricten nog voortduurt, was ook de opbrengst van dit product op Curaçao gering.

Op Bonaire daarentegen was er dit jaar meer dividivi dan men er ooit gehad heeft.

Zeer voordeelig was dit jaar ook voor de katoencultuur op St. Eustatius, die belangrijk werd uitgebreid.

Voor de aloëcultuur op Aruba was dit jaar middelmatig.

Ofschoon het met den verkoop van zout op Curaçao nu en dan wat beter ging, dan langen tijd het geval was geweest, kan men toch hier voor dit product nog geen vaste markt vinden.

Voor het op Bonaire gewonnen zout had men een geregelde afzet. Op St. Martin leden de zoutpannen groote schade door de ontzettende regens, die er in de maand September 1910 gevallen zijn.

Met den systematischen aanleg van dammen werd in het afgeloopen jaar geregeld voortgegaan.

De lage prijs der phosphaten in het algemeen, en de geringe afzet van de 2de klasse phosphaat, maakten, dat 1910 voor de *Aruba Phosphaat Maatschappij* nog geen voordeelig jaar mocht heeten.

Het door den Mijningenieur Duyfjes op de plantage Santa Barbara ingesteld onderzoek werd met ijver doorgezet en zal spoedig zijn afgeloopen.

Voor verdere werkzaamheden, die er, met het oog op een eventueele onteigening der phosphaatmijnen noodig zijn, zal binnenkort naar hier komen Prof. Grutterink uit Delft.

Naar aanleiding van het door den Mijningenieur uitgebracht rapport, waarin de resultaten van zijn onderzoek op de verschillende eilanden zijn gepubliceerd, zijn er meerdere aanvragen ingekomen om vergunning te erlangen tot het opsporen van delfstoffen.

Dergelijke vergunningen werden verleend voor twee terreinen op Curaçao, voor twee terreinen op Aruba en voor een terrein op Bonaire.

Op de plantage Fontein op Bonaire, wier eigenaars op grond van art. 10 der onlangs ingevoerde Curaçaosche Mijnwet, vrijelijk over de in hun grond gevonden delfstoffen mogen beschikken, wordt reeds een onderzoek ingesteld naar de aanwezigheid van uitvoerbare phosphaat.

De *Aruba Goudmaatschappij* zette dit jaar met vrucht haar arbeid voort, en verschafte geregeld aan 200 à 300 man werk.

Naast het bestaande station voor draadlooze telegrafie op Curaçao werd onlangs een dergelijk station geopend op Bonaire, terwijl eerstdaags met de installatie van dat voor Aruba zal worden aangevangen.

De inrichting tot het distilleeren van water van de firma S. E. L. Maduro & Sons kwam onlangs klaar en schijnt wel geslaagd te mogen heeten.

In den loop van het jaar werd door de heeren Leezer en Everts een concessie gevraagd, die hen in staat moest stellen de grootsche plannen te verwezenlijken, die zij ontworpen hadden tot verbetering van den havenmond en tot aanleg van belangrijke havenwerken in het Schottegat.

Ofschoon het niet onwaarschijnlijk is, dat de verwezenlijking van dat plan zal afstuiten op het feit, dat sommige der door hen gestelde voorwaarden, voor het Bestuur onaannemelijk zijn, is het toch te verwachten, dat onze haven spoedig zal worden verbeterd, en dat er hier, met het oog op de opening van het Panamakanaal belangrijke werken zullen worden aangelegd, om aan een grooter scheepvaartverkeer de noodige faciliteiten te kunnen bieden.

Dat zulks voor de toekomst onzer kolonie van groot belang kan zijn, behoeft geen betoog.

Ik eindig, Mijne Heeren, met de betuiging mijner erkentelijkheid voor de welwillende medewerking, die ik in het afgeloopen zittingjaar van U mocht ondervinden, en met den wensch dat het nieuwe zittingjaar vruchtbaar moge zijn voor het welzijn onzer kolonie.

Daartoe schenke de Goede God zijn onmisbaren zegen.

In verklaar de vergadering van den Kolonialen Raad voor het nieuwe zittingjaar geopend.

ONZE BEGROOTING

IN DEN

Kolonialen Raad.

Bij de openbare behandeling van de Begrooting in den Kol. Raad in de avond-zitting van Zaterdag 6 Mei waren 8 leden tegenwoordig. Afwezig waren de Voorzitter Mr. S. L. Maduro, B. v. d. Veen Zeppenfeldt, Alb. W. Statius Muller, H. M. Pensó, en Dr. J. P. Evertsz Hzn. De drie gedelegeerden van het bestuur A. Land, wn. Admin. v. Financiën, W. A. J. T. Zelle, Directeur van O. W. en Dr. P. J. van Breemen, Adviseur in visscherij-zaken, waren mede tegenwoordig en werden door den Onder-voorzitter den Heer A. G. Statius Muller welkom geheeten.

Onder de voornaamste ingekomen stukken noemen wij hier alleen de ontslag aanvrage van den heer Alb. W. Statius Muller als lid van den Raad. Na de opening der algemeene beraadslagingen door den Onder-Voorzitter vroeg allereerst het woord de heer H. P. de Vries, die de volgende rede hield:

Mijnheer de Voorzitter.

Niet zonder zekeren schroom waag ik het als eerste spreker heden avond het woord te vragen. Mij komt voor, dat bij de Algemeene beschouwing over onze Begrooting een der oudere leden beter dan ik, hier wederom had kunnen zeggen hoe ernstig de Raad er op moet blijven aandringen dat de stijging der uitgaven niet blijve voortgaan. En om zoo vreemder zou zulks in mijn mond klinken, daar ik mij juist ten doel stelde het Bestuur in overweging te geven zekere buitengewone uitgaven,— die *wellicht* tot eene verbetering van den economischen toestand binnen onze Kolonie en zeker tot eene verheffing van het intellectueel peil zouden leiden,— niet enkel om der wille van de zuinigheid te schuwen.

In de eerste plaats dan zou ik willen verklaren — ik meen ook namens mijne geachte medeleden,— dat de Raad groote instemming betuigt met hetgeen van Regeeringswege gedaan kan worden tot verbetering van onze haven. Waar ik eenerzijds steeds gemeend heb te moeten waarschuwen tegen overdreven verwachtingen ten opzichte van de voordeelen, die Curaçao zal kunnen plukken van den nieuwen verkeersweg via Panama, mag ik niet nalaten er uitdrukkelijk op te wijzen, dat zoo wij die voordeelen niet in handen van anderen willen zien vallen, wij gereed moeten zijn tegen den tijd dat het kanaal zal worden geopend. En dit zal waarschijnlijk vóór 1915 zijn.

Dit wat de urgentie van de zaak betreft, en werkelijk, het daaraan verbonden belang is groot, als men bedenkt dat nog slechts enkele jaren ons scheiden van een feit, dat een ommekeer in het wereldverkeer teweeg moet brengen en — want dat is zeker waar — waarop de reeders van alle landen zich reeds thans voorbereiden.

En dan, Mijnheer de Voorzitter, zou ik er den nadruk op willen leggen, dat het m. i. verkeerde politiek zou zijn, slechts het allerhoogstnoodzakelijke tot stand te brengen. Hiermede heb ik in het bijzonder de eventueele verbreeding van den havenmond op het oog. Ben ik goed ingelicht, dan ligt het in het voornemen der Regeering de breedte op 65 Meter te brengen en hoewel ik toegeef, dat daardoor eene belangrijke verbetering zou worden aangebracht, komt het mij voor, dat het belang van Curaçao eischt, dat wij moeten kunnen zeggen, niet alleen dat de invaart minder gevaarlijk is geworden dan weleer, maar dat wij het luide moeten kunnen verkondigen dat de invaart in alle opzichten overveilig is. Duidelijk is het, ook voor den leek, dat eene verbreeding tot op 80 Meter in verhouding veel meer zal kosten dan die op 65 Meter, maar Mijnheer de Voorzitter, laat ons geen werk doen dat slechts ten deele bevredigt. Werkelijk voor havenwerken en belichting onzer kusten is in onze Kolonie nooit te veel uitgegeven en ik durf beweren dat geenerlei uitgave zoo ten volle verantwoord is als de daarvoor te bestemmen bedragen.

Van belichting sprak ik en zonder in onderdeelen te willen afdalen, zou ik met grooten ernst willen releveeren, van hoe groot gewicht eene uitstekende belichting van deze eilanden is. Als *ik* het voor het zeggen had zou ik een *belichten weg* willen scheppen om de schepen te dwingen dien weg te bevaren. Ik zou krachtige lichten op Bonaire, Klein Curaçao, Willemstad, Westpunt van Curaçao en Oost- en Westpunt van Aruba willen plaatsen om den zeeman te kunnen zeggen: Hier hebt gij ten allen tijde verkenning, hier vindt gij betrouwbare lichten, hier, te midden van niet of gebrekkig belichte kusten, hebben een zeevarende natie en een Zeevarende Kolonie er voor gezorgd dat gij veilig kunt navigeeren.

En Mijnheer de Voorzitter, ik zou geen licht plaatsen dat f 3000. — kost en 's nachts zonder bewaking kan blijven.

Wat toch moet het doel zijn van het Bestuur, indien wij eenige kans op succes willen hebben? M. i. moet van Regeeringswege zorg gedragen worden, dat de haven wat breedte van den ingang en diepte van baai en Schottegat, dat belichting van onze Zuidkust niets te wenschen overlaat. Het particulier initiatief zal dan wel zorgen dat de noodige reclame wordt gemaakt en dat uitbreiding van het verkeer met grootere faciliteiten voor laden en lossen gelijken tred houdt. En ik stel er prijs op hier te verklaren dat ik, gegrond op gegevens mij van bevoegde zijde verschaft, mag zeggen dat het particulier initiatief het niet aan energie en ondernemingsgeest zal ontbreken.

Mijnheer de Voorzitter, ik sprak straks van de verheffing van het intellectueel peil in onze Kolonie en moet er den nadruk op leggen, dat ik deze uitdrukking geenszins gebezigd heb omdat ik den verstandelijke ontwikkeling van het beter gedeelte onzer bevolking laag schat. Het tegendeel is waar. De Curaçaonaar is geen eilandbewoner in den zin des woords waarmede wordt te kennen gegeven dat bij achterlijk, vasthoudend, niet met zijn tijd meegaande is. En als ik, zooals in den laatsten tijd veelal het geval is geweest, over het openbaar onderwijs hoor klagen, dan vraag ik mij af, ziende en waardeerende de mannen die vroeger dat onderwijs hebben genoten — of zij geen te hooge eischen stellen aan dat onderwijs. Maar op deze zaak, die ieder vrijzinnig Nederlander zoo na aan het hart ligt, ingaande, bleek mij dat het aantal leerlingen op de O. S. gestadig afneemt, dat gevallen zijn voorgekomen, dat kinderen die de O. S. bezochten, deze hebben verlaten om op de banken van frater-school of zusterschool plaats te nemen, ja, mij is ter oore gekomen, dat een kind van een predikant op ons eiland dat begonnen was met de openbare school, thans eene katholieke school bezoekt.

En al vermeldt de Memorie van Antwoord: „dat het peil van het onderwijs „aan de openbare scholen aanmerkelijk „daalt, meent ondergeteekende te moeten „betwijfelen. Die klacht is reeds zoo dik-„vernomen. Was zij altijd waar geweest, „dan zou er bijna niets meer van het onderwijs overblijven," dan zou ik, met gelijke, wellicht superieure logica ons *H*ollandsch spreekwoord durven toepassen:

Geen koe wordt bont genoemdt, of er is een vlekje aan, n.l. van de zijde der onderwijzers Mijnheer de Voorzitter. Ik ben het niet eens met degenen, die van gebrek aan toewijding hebben gesproken, eenvoudig omdat ik niet in staat ben hierover te oordeelen. Wel weet ik dat de verstandhouding en daardoor allicht de samenwerking tusschen enkele leden van het tot het O. O. behoorend personeel te wenschen overlaat.

Ook is volgens mijne meening de bezoldiging én van school-opziener én van het onderwijzend personeel te laag. De betrekking van onderwijzer is nu eenmaal geen sinecure en herhaaldelijk is er op gewezen dat wij het slechtst betalen degenen aan wie wij, ten opzichte van ons nageslacht, de grootste verplichten hebben. *H*et onderwijs op Curaçao, wij hoorden het nog op 27 April van het w.n.hoofd der *H*endrikschool den *H*eer Kessler, heeft met grootere moeilijkheden te kampen dan elders en ik zou ook hier, evenals bij hetgeen ik zegde van havenverbetering, durven beweren, dat het aan het onderwijs besteede geld zijne rente ruimschoots zal opbrengen.

Hierop beantwoordde allereerst de gedelegeerde de Heer Land de beschouwingen van den Heer de Vries omtrent *het Onderwijs*; de gemachtigde meent de opmerking te moeten maken, dat de gedachtenwisseling, die sinds het vorige jaar omtrent dit punt gevoerd wordt tusschen den Kolonialen Raad en het Bestuur, alleen resultaten kan opleveren, wanneer bepaalde feiten worden genoemd of bepaalde voorstellen worden gedaan.

Als feit, ten betooge, dat er iets hapert aan het openbaar onderwijs, noemt de Heer de Vries onder meer het verlaten door eenige kinderen van de openbare school voor de bijzondere school.

Inderdaad is dit in 1910 gebeurd op de Hendrikschool met 8 en op de Wilhelminaschool met 2 leerlingen.

Die cijfers zijn nog niet onrustbarend en het is volstrekt niet met zekerheid te zeggen, dat aan de bijzondere school de voorkeur werd gegeven, omdat het onderwijs er beter is dan op de openbare.

Tal van redenen kunnen tot die verandering hebben geleid.

Wat het feit betreft van de overgang van het kind van een predikant naar de katholieke school, is moeilijk de reden er van op te geven, of zou het misschien mogelijk zijn, dat de coalitie geest ook hier op C. begint door te dringen?

(? ? ! ! Red, A. de C.)

De heer de Vries spreekt van eene minder goede verhouding tusschen het personeel, doch daarvan weet het Bestuur niet.

En wat betreft de opmerking omtrent de intellectueele ontwikkeling van volwassenen, die vroeger de openbare school hebben bezocht, zeer zeker mag niet uit het oog worden verloren, hoeveel na het bezoeken der school door eigen studie werd geleerd.

Het geachte lid acht de traktementen te laag en het deed spreker genoegen eene pertinente opinie te hooren.

Is de Raad in zijn geheel van die meening, dan zal het Bestuur dat gaarne bij een volgend Voorloopig Verslag vernemen.

Maar spreker wil in overweging geven de financieele zijde goed in het oog te houden. Door hem werd nagegaan aan welke takken van dienst de stijging der uitgaven van 1900 tot thans van ± f 700.000 — op 1 millioen, dus met ± 40% is toe te schrijven.

Hij vond daaraan het onderwijs voor een belangrijk deel debet. De uitgaven stegen in dat tijdsverloop van f 66 000 — op f 110.000.— dus met ± 70%.

Wel is dat deels toe te schrijven aan de meerdere subsidiën voor het bijzonder onderwijs (die stegen van f 14.500 — op f 28.000) maar ook het cijfer der bezoldigingen steeg van f 47,000 — op f 75,000 — voornamelijk doordat aan salarissen op de andere eilanden dan Curaçao zooveel meer wordt betaald.

Met die cijfers voor oogen zal traktementsverhooging niet ieder gewenscht schijnen.

In zijn repliek verheelde de *Heer* **de Vries** niet, dat hij met ontsteltenis die stijging der uitgaven van het Onderwijs vernomen had, maar meende zich nu nog meer ongerust te moeten maken. Want wanneer, ondanks er in de laatste jaren zooveel meer aan het Openbaar Onderwijs is ten koste gelegd, toch de klachten over dat onderwijs zijn toegenomen, en de resultaten slechter geworden zijn, dan is dat zeker een onrustbarend symptoom en dan moet er stellig ergens iets haperen Particuliere feiten tot staving kon spreker evenwel niet opnoemen,) misschien, zoo zeide hij, zijn de oudere leden van den Raad hiervan beter op de hoogte.

De *Heer* **Land** persisteerde dat zoo lang geen pertinente feiten waren opgenoemd, doch alleen maar algemeene klachten werden gehoord, het voor het Bestuur niet mogelijk was, daarnaar te luisteren.

Vervolgens was het woord aan den gemachtigde den Heer Zelle, die den Heer de Vries de volgende toelichting gaf omtrent de havenkwestie en de kustverlichting:

In het stadium waarin de onderhandelingen zich op het oogenblik bevinden, kan het volgende reeds nu worden meegedeeld.

Er zijn twee verschillende ontwerpen *ter verbetering van den havenmond* opgemaakt. *H*et eerste—waarbij geen rekening gehouden is met de toename van het scheepvaartverkeer in onze haven ten gevolge van de opening van het Panamá-kanaal—, beoogt de tegenwoordige breedte van de vaargeul in den havenmond van 45, M. te brengen op 65 M, met een diepte van 9 M *H*et tweede plan,—waarbij *wel* rekening is gehouden met het Panamakanaal,— strekt om die vaargeul te brengen op 80 M. met een diepte van 10,50 M.

Beide deze plannen zijn aan den Minister v Kol opgezonden, die beide ter fine van advies in handen heeft gesteld van Professor J. Kraus te Delft en van den *H*oofdinspecteur van den Waterstaat — *H*et ligt verder in de bedoeling, om de uitvoering van dat plan, hetwelk de goedkeuring zal wegdragen, bij afzonderlijk wetsontwerp te regelen

Alles doet verwachten, dat nog in de 2e helft van het loopenden jaar reeds met het werk kan begonnen worden.

— Wat de *kustverlichting* betreft zijn de Commandant van onze Marine en verschillende kapiteins van de stoomvaartlijnen die onze haven aandoen, van oordeel dat voor een vuurtoren op Westpunt een licht met een optische dracht van 13 zeemijlen voldoende is

Volgens mededeeling van den ingenieur, verbonden aan het Departement van Marine, zal voor dat bedrag van 3000 gld een vastlicht met verduisteringen, lenzen, veeruurwerk, en lichtbron van 2 pits petroleum lamp, van 400 normaalkaarsen sterkte, verkrijgbaar zijn en is voor zulk licht geen permanente bewaking gevorderd, wanneer de persoon belast met het vullen, aansteken, blusschen en schoonhouden der lamp, in de nabijheid woont.

Voor het licht van den toren van Klein-Curaçao bestaat het plan het op dezelfde sterkte te brengen als het licht van *Boca Spelonk* op Bonaire. Daarvoor zal de toren moeten verbouwd worden

Het te verkrijgen effect zal dan zijn, dat op een hoogte van 4½ M boven zeepeil het licht nog op 15 zeemijlen zal kunnen gezien worden

Bij zijn repliek gaf de *Heer* **de Vries** zijn voldoening te kennen over de plannen van het Bestuur omtrent de verbetering der haven, toch bleef ook wat de belichting betreft, aandringen, om in dit opzicht minder door misplaatste zuinigheid zich te laten leiden, maar wel degelijk rekening te houden met den nieuwen verkeersweg van Colón. Ons eiland moet aantrekkingskracht uitoefenen en dan geeft een licht met een optische dracht van 13 zeemijlen niets, dat is alleen voldoende om niet op 't strand te loopen

Ook een licht zonder bewaking bleef de *Heer* Vries geheel onvoldoende en gevaarlijk vinden

Omtrent het zonder bewaking blijven van het licht bij Westpunt, kwamen de beide *Heeren* niet tot overeenstemming Doch wij kregen daarbij den indruk alsof het meeningsverschil eigenlijk zijn grond vond in een misverstand Wij voor ons hebben van den beginne de zaak aldus opgevat, alsof het bestuur geen bewaking voor Westpunt noodig oordeelt, omdat die vuurtoren komt te staan in de nabijheid van een bevolkingscentrum, *waardoor dus ook het bouwen van een lichtwachterswoning kon worden uitgespaard* De wachter gaat dus van uit zijn eigen particuliere woning naar den toren om voor de lamp te zorgen en kan verder van uit zijn eigen huis toch toezicht op het licht in zijn nabijheid houden

Daarna was het woord aan den Heer C. S. Gorsira JPEz., die de volgende rede hield:

Mr. de Voorzitter. Aangezien ik de laatste vergadering der afdeelingen niet heb kunnen bijwonen, zoo wil ik bij deze gelegenheid de sisalkwestie nog even bespreken.

Enkele leden van den Raad hebben volgens mij te pessimistische ideeën verkondigd over een op de sisalplantjes voorkomend verschijnsel en gaarne geef ik, als degene, die het meest met de cultuur te maken heeft, nog eenige inlichtingen.

Voorop stel ik, dat voor de *Eerste Sisal Cultuur Maatschappij*, die met subsidie van het Gouvernement werkt, geen moeite te groot zal wezen, om uit te maken, of het verschijnsel te wijten is aan een infectieziekte dan wel aan een andere oorzaak. Reeds zijn naar Trinidad en Nederland levende plantjes en materiaal op alcohol gestuurd, terwijl het in de bedoeling ligt der Maatschappij ook te Berlijn een onderzoek te laten doen.

Het is mij bekend, dat onze landbouwkundige materiaal te Paramaribo heeft laten onderzoeken en dat aldaar geen sporen van infectie op de plantjes zijn ontdekt Trouwens van den aanvang af deelde hij mij mede, dat wij hier niet met een infectieziekte te doen hebben. Wij hebben dus naar alle waarschijnlijkheid hier hetzelfde verschijnsel voor ons, als zich in andere landen heeft voorgedaan en zich altijd vertoont na langdurige droogte bij bovenmatige hitte, om weer te verdwijnen, als het klimaat gunstiger is. Ik vermeen uit hetgeen ik gelezen heb te moeten opmaken, dat, waar het verschijnsel zich heeft voorgedaan, het niet gestadig aanhoudt, terwijl het alleen voorkomt op bladeren, die nagenoeg of geheel rijp zijn. Zulks heeft zich hier reeds bevestigd, zooals ik uit een gisteren van den Heer Landbouwkundige ontvangen schrijven heb kunnen zien. En dan Mr. de Voorz. behoeven wij ons niet ongerust te maken, denk ik;— door iets eerder de bladeren uit te snijden, als het verschijnsel dreigt zich voor te doen, kan uiterlijk veel verholpen worden; hoe het begint weten we al.

Ik geloof dus, dat we met vertrouwen de toekomst tegemoet kunnen gaan. Alvorens te eindigen, wil ik nog een kort verslag geven van de werkzaamheden van de *Eerste Sisal Cultuur Maatschappij*, die op aandringen van dezen Raad een Gouvernements-subsidie heeft bekomen.

Met het Gouvernement is overeengekomen, dat proeven zullen worden genomen met de sisal soorten die gekweekt worden in de plantentuinen te Trinidad, Suriname en Demerara en de sisal die in Yucatan wordt verbouwd, alsmede met inheemheemsche pita.

Reeds zijn op de kweekbedden ongeveer 198.000 plantjes, waarvan een hoeveelheid voldoende ontwikkeld is, om op het veld te worden uitgezet, terwijl hier in den Gouvernements-proeftuin een hoeveelheid klaar staat, om direct op het veld te worden uitgeplant. De ingevoerde plantjes zijn uit Suriname en Trinidad afkomstig en de My is in onderhandeling met Yucatan en Demerara.

De te beplanten 200 H. A. zijn reeds behoorlijk omheind en een plan voor den aanleg van de sisal-aanplant is naar Nederland gestuurd. Binnenkort verwacht men op Curaçao een gedelegeerde van de My., onder wiens leiding de beplanting zal geschieden, waarmede reeds in de tweede helft van dit jaar een aanvang zal worden gemaakt.

Hopen wij Mr de Voorz. dat de voor Curaçao zoo belangrijke sisalkwestie waarvoor de tegenwoordige landbouwkundige zooveel met succés gedaan heeft, de van haar verwachte resultaten hebben zal en vooral laten wij den moed niet zakken bij den minsten tegenslag; geen enkele groote onderneming gaat in den aanvang van een leien dakje.

Hierna werden de *algemeene beraadslagingen* gesloten, en ging men over tot behandeling der artikelen.

Bij art. 1 b verklaarde de heer Ed. S. Lansberg, dat hij zijn medewerking zou verleenen aan het Bestuursvoorstel om den Districtmeester van het 2de en 3de district in zijn omvangrijk werk te laten bijstaah door een schrijver

Reeds vroeger bij behandeling van de begrooting van 1909 had spreker beweerd, dat de werkkring van dien districtmeester veel te uitgebreid was voor één persoon en dat hij op den duur zeker hulp zou noodig hebben, zoodat dan toch die post zou stijgen. Werkelijk is nu die voorspelling reeds uitgekomen, nu men 300 Gld meer vraagt, misschien zal later blijken, dat nog meer personen noodig zijn, om assistentie te verleenen. Destijds heeft de vertegenwoordiger van den Gouverneur wel gezegd, dat de functionaris van oordeel was dat hij het werk best af kon, terwijl het *nu* duidelijk blijkt dat hij dat niet meer kan; hij heeft dus zijn krachten overschat, en alleen door zijn buitengewone toewijding heeft hij het nog kunnen volhouden. Daarom meent spreker dat splitsing in *drie* districten alleen de toegewenschte oplossing kan brengen

Hiertegen vracht de Bestuurs-Commisaris de *Heer* **Land** in, dat vroeger toen door het Bestuur er bij gezegd was: „dat het dien districtmeester *te stade* zou komen, als hem een schrijver kon worden toegevoegd." *Het* bestuur blijft zich zelf dus konsekwent door thans een toelage voor den schrijver voor te stellen. Overigens is het Bestuur niet zoo geheel afkeerig van een splitsing in meer districten, vooral omdat het zich steeds meer uitbreidend domeinbeheer in de toekomst een verandering zal noodig maken. Doch juist omdat dit zooveel meer geld zal kosten, is het begrijpelijk, dat het Bestuur dezen maatregel zoo lang mogelijk uitstelt.

Bij artikel 5a stelde de Heer **J. Sutherland** voor te lezen: een cipier der gevangenissen 1500: — gld. in plaats van 1200 en verwees verder naar de toelichting bij dit art. van het vorige jaar. Met *algemeane stemmen* werd deze verhooging aangenomen. —

Bij art. 7 *a* een hypotheek-bewaarder 600. — gl. stelde dezelfde spreker een amendement voor, die post tot 1200. — gld. te verhoogen. Hier stemde alléén de Heer Lansberg tegen.

Genuderd aan art. 11. *Domeinbeheer* vroeg

de Heer **J. C. B. Forbes** het woord:

Ik heb het woord gevraagd niet om op te komen tegen de voorgestelde verhooging van deze post; als wel om te wijzen op de nadeelen verbonden aan het door het Bestuur gevolgd systeem om in het 4e en 5e district stukken grond van slechts 1 à 2 HA. in huur af te geven.

Hoewel in dezen Raad meermalen over dit onderwerp het woord gevoerd is geworden, zonder dat het Bestuur daarop acht heeft geslagen, zoo heb ik toch gemeend niet te kunnen nalaten heden avond daarover te spreken omdat ik de overtuiging heb, dat op een stuk grond van 1 á 2 H. A. waarvan nog een gedeelte voor 't bouwen van een woning en een schuur moet worden gereserveerd, zelfs het kleinste gezin, onmogelijk een middel van bestaan kan vinden. Die stukken grond zijn meestal zeer kaal en dor, zoodat daarop van 't uitoefenen van landbouw geen sprake kan zijn. De huurders die zich met zulke lapjes grond tevreden moeten stellen zijn m. i. niet geholpen, In tegendeel, om in hun onderhoud en dat van hun soms talrijk gezin te kunnen voorzien zijn zij verplicht zich tot de plantage-eigenaars te wenden, teneinde een goed stuk grond te bekomen; wordt hun dat toegestaan, dan hebben zij zich daarmede meer verplichting op den hals gehaald, aangezien zij aan den plantage-eigenaar ook een soort pacht te betalen hebben; weliswaar hebben zij geen geld daarvoor uit te geven, maar zijn daarentegen verplicht een zeker aantal dagen tegen half loon op de plantages te werken. Worden zij evenwel afgewezen, hetgeen meermalen gebeurt, dan hebben zij te kiezen tusschen armoede lijden en zich vergrijpen aan de eigendommen van anderen. Dat de diefstallen in het 4e en 5e district in den laatsten tijd toenemen, vooral wat betreft het nemen van kleinvee, valt zeer zeker niet tegen te spreken; getuige de in het afgeloopen jaar gepleegde diefstal op de plantage „*Wacao*" in het 5e district en hetgeen onlangs op de plantage „*Rif*" in 't vijfde district is geschied, waar niet minder dan achttien geiten gevild zijn gevonden.

In de memorie van antwoord zegt de Gouverneur, ervan overtuigd te zijn dat het in vele gevallen gewenscht zou zijn voor den landbouw grootere perceelen uit te geven, maar daarvoor geen voldoende grond ter beschikking te hebben. Wordt het bestuur in de gelegenheid gesteld goede gronden aan te koopen dan zal hij in dien geest handelen. —

Nu echter dit Bestuur de wenschelijkheid heeft ingezien en genegen is in den bestaanden toestand verandering te brengen, twijfel ik er niet aan, dat er in het vervolg werkelijk in dien geest gehandeld zal worden.

Ik wil daarom het Kol. Bestuur in overweging geven voortaan slechts stukken van niet minder dan 5 á 6 H. A. in in huur af te staan, hierdoor zou m. i. het doel berelkt worden en den armen man geholpen zijn, want dan eerst zou hij uit en door den landbouw een fatsoenlijk en eerlijk bestaan kunnen vinden.

In zijn Antwoord aan den Heer **Forbes** begon Heer Land met te constateeren, dat er wel eenige tegenspraak bestaat tusschen het begin der rede van den Heer Forbes, waarin gezegd wordt, dat 't Bestuur nooit eenige acht heeft geslagen op de klachten der plantage-houders en het einde dier rede.

Spreker staat intusschen niet onsympathiek tegenover het betoog van het geachte lid, maar hij wil toch op twee punten de aandacht vestigen, primo op het gevaarlijke van generaliseeren en secundo op de moeilijkheden, waarin het Bestuur tengevolge van gemis aan goeden grond verkeert.

In de eerste plaats dan kan niet aan iedereen een groot perceel worden uitgegeven.

Het is bekend, dat het grootste deel der buitenbevolking den landbouw niet als hoofdbedrijf beoefent. Velen zijn visschers, losse werklieden in de stad of elders. Zij beplanten dikwijls met behulp van hun gezin hun grond met mais of teelen rankvruchten voor verkoop.

Geeft men die lieden b. v. 4 HA. grond, dan zouden ze de geheele oppervlakte niet kunnen cultiveeren.

De heer Forbes heeft dan ook meer op het oog de afgelegen gronden in het 4e en 5e district, waarop de huurders wel alléén van landbouw zouden moeten leven en vreest, dat wanneer dan dicht bij de plantages kleine perceelen worden uitgegeven, diefstallen worden in de hand gewerkt.

Maar onder dergelijke omstandigheden is er geen kwestie van, dat het Bestuur gronden uitgeeft.

De districtmeesters hebben pertinente instructies. Zij houden bij hun advies op aanvragen om grond wel degelijk rekening met de belangen der plantagehouders.

En dan het gemis aan goeden grond, dat door het Bestuur zeer wordt gevoeld.

Nog onlangs bij de uitgifte van de vroeger aangekochte plantage Flip had het domeinbestuur niets liever gedaan dan perceelen van minstens 4 H.A. uitgeven. Maar er waren tal van aanvragen en om niet te vélen te leur te stellen zijn meerdere terreinen van 2 HA. afgestaan.

Tegen dat laatste was intusschen in casu weinig bezwaar, daar de gronden één complex vormen.

De bezwaren van den Heer Forbes doen zich meer bij verspreid tusschen de plantages liggende gronden gevoelen.

Dat het Bestuur de beschikking over betere gronden wenscht, is gebleken uit den aankoop der plantages Mahoema en Flip, terwijl nieuwe aankoopen een punt van voortdurende overweging en ook van correspondentie met het Moederland uitmaken.

Wordt vervolgd

Berichten uit de Kolonie.

Eerw. fr. Maxentius.

Dinsdag 9 Mei herdacht de Eerw. frater Maxentius (A. Bayens) den dag, waarop hij voor 25 jaren geleden in de Congregatie van de fraters van Tilburg trad. Van die 25 jaren bracht de jubilaris er 19 door in onze kolonie. De laatste 8 jaren bestuurt fr. Maxentius als hoofd de jongens-school te Pietermaai. Wie hem daar in zijn wrrkknrig heeft leeren kennen, en de leerlingen, die in die jaren zijn onderwijs genoten, weten welk een degelijk onderwijzer en taktvol paedagoog hij is.

Nadat 's morgens in de kapel van het St. Thomas college de H. Mis door den Hoog Eerw. Pater Provicaris A. ter Maat voor den jubilaris was opgedragen, werd het feest verder in de school te Pietermaai voortgezet. Ten 9 uur had de plechtige outvangst van den Jubilaris, omringd door zijn ordebroeders en de paters van de St. Rozenkranskerk, in de versierde bijzondere school door de leerlingen plaats.

Het waarnemend hoofd fr. Gerebernus heette hem daar uit naam der scholieren welkom, waarna ook een der leerlingen uit naam van allen den feesteling huldigde en dank bracht. Vol geestdrift voerden de jongens nu een feestcantate uit en zelfs een tooneelstukje: „*Een lastig verhoor*", waarbij de toehoorders tegelijk zich konden overtuigen, op hoe hoog peil het onderwijs op deze school staat.

Een woord van dank, recht uit het hart geweld, van fr. Maxentius aan de leerlingen en de onderwijzers van bijstand sloot het officieel gedeelte van het feest.

De groote kindervriend Pater L. Jansen, pastoor van Pietermaai had voor traktatie en versnaperingen gezorgd, zoodat de schooljeugd ook de verdere uren van den morgen op de aangenaamste wijze doorbracht.

Opening van den Kolonialen Raad

Met het gebruikelijk ceremonieel werd Dinsdag morgen de Koloniale Raad door den Gouverneur geopend, nadat vooraf het vorige zittingsjaar door den Onder-Voorzitter namens Z. H. E. G. onder dankbetuiging aan de leden, was gesloten. De commissie van ontvangst bestond uit de Heeren C. S. Gorsira J.P.Ez., Edwin Senior en J. Sutherland. De Edel Groot Achtbare Heer Mr. J. B. Gorsira, onder-voorzitter van den Raad van Bestuur en de leden Dr. H. Ferguson en My. J. C. Henriquez woonden eveneens deze zitting bij. Dienzelfden avond vereenigde de Gouverneur de leden van den Raad van Bestuur, van den Kolonialen Raad, de drie gedelegeerden bij de behandeling der begrooting aan een diner ten gouvernementshuize, waaraan bovendien ook de gezaghebber van Aruba en de Heer Walker, directeur van de Aruba-Phosphaat My. als genoodigden deelnamen.

De nieuwe Kantonrechter

De heer H. I. Th. Boomgaart, tot dusverre Griffier bij het hof van Justitie is door den Gouverneur aangewezen, om den Heer M.S. Lansberg, die de vorige week overleed, als kantonrechter op te volgen. Eerst dan wanneer door H. M. de Koningin den heer Boomgaart als Griffier ontslag verleend is, kan de benoeming van kantonrechter definitief plaats hebben.

Schipbreuk

De *Buletin Comercial* publiceerde deze week het bericht, door den kapitein van de goulet *Medarda* meegebracht, dat hij op zijn laatste reis van Maracaibo naar hier op de kust van Zazárida, westelijk van Coro, een gezonken vaartuig nog met de zeilen op, ontmoet had.

Hij vermoedde, dat het de „*Maria-Magdalena*„ was, die twee dagen vroeger Maracaibo verlaten had met bestemming naar La Guayra. Latere berichten hebben inderdaad dit vermoeden bevestigd. De geheele lading is mede verloren gegaan. De gou-

ONDERHOUDEND ALLERLEI

Een mandarijn onder de vreemde duivels.

Zijne Excellentie Hoe Kjoeei Fang had twaalf jaar geleden zooals hij zich uitdrukte, het ongeluk, in ballingschap te worden gezonden onder „de duivels van den oceaan." Hij werd namelijk, als keizerlijk commissaris van China op een diplomatieke missie afgevaardigd. Bij zijn terugkomst schreeef hij een merkwaardig boekje over Europeesche zeden en zond enkele exemplaren aan de prinsen en voornaamste mandarijnen van Peking. Tengevolge van de vlucht van het Chineesche Hof uit Peking in 1900 viel een exemplaar van dit werk, een Europeaan inhanden en deze maakte er een Fransche bewerking van.

Op merkwaardige wijze toont dit werkje, hoe een Chinees het Westen ziet.

Het eenige wat Hoe Kjoeei Fang in Europa's steden bewonderde was de reinheid der straten en de pracht der hotels. De hooge huizen vervulden hem met ontzetting. „Ze zijn zoo hoog, schreef hij, dat iemand een eind aan zijn leven kon maken, door zich van het dak te werpen. Deze hooge gebouwen zijn noodlotting voor de weldadige geesten van wind en water. De duivels van den Oceaan slaan geen acht op de invloeden van de aarde en de geesten der lucht, ofschoon onze vermaardste letterkundigen en wijzen het bestaan van die invloeden erkennen. Het gevolg is, dat de barbaren inplaats van een pagode op te richten om zich te beschermen, hun geld in het water gooien voor draineeringen en dijken. Hun onkunde is hun eenige verontschuldiging.

De „duivels van de oceaan" hebben alle regelen van rang en ontzag 't ondersteboven gekeerd. Ik had vernomen, dat hun vrouwen meer geëerd werden dan hun mannen, maar nooit had ik gedacht, dat deze dwaling zoo algemeen en zoo diep was. Zoo maakt, op een smal voetpad, een man altijd baan voor het minderwaardige schepsel. Een man laat zijn vrouw naast zich loopen en niemand lacht er om. Het gebeurt zelfs wel, dat hij pakjes voor haar draagt, zonder dat men den spot met hem drijft. En dat is niet alles De mannen wachten aan tafel tot de vrouwen zijn gezeten, gaan dan naast haar zitten en bewijzen haar allerlei beleefdheden. Ik heb zelfs gezien, dat een man zijn vrouw bij maaltijden bediende vóór zijn eigen vader!

In de hotels gebruiken mannen en vrouwen hun maaltijden tezamen in het openbaar. Vrouwen dienen in winkels en reizen alleen. Teneinde het middel smal te doen schijnen, dragen zij onder haar goed een soort van ijzeren kooi. Daaruit ontstaan ernstige misvormingen. En deze lieden, die niets weten van alles wat goed en mooi is, lachen om onze gouden leliën. (Hiermede misvormen de Chineeze-vrouwen op kunstmatige wijzen haar voeten.)

De voeten der „duivels van den oceaan zijn geweldig groot. Dit toont, dat hun ras minder fijn en zuiver is dan het onze. De meeste mannen dragen het haar kort, en scheren het niet boven hun voorhoofd af. Dientengevolge zien zij er uit als onze gevangenenen en bedelaars. Als hoofdbedekking gebruiken zij een soort van koker, somtijds met veeren er in. Het is een buitengewoon leelijk ding. De mouwen van hun kleeren vallen niet over hun handen, en daarom stoppen zij deze in zakken van witte vellen (glacéen handschoenen). Deze sombere rouwkleur kiezen de domme barbaren voor al hun feesten en plechtigheden. Het maakt een zeer onaangenamen indruk en trekt slechts geesten van allerlei soort aan.

De vermaken der barbaren zijn allervreemdst. Zij verlaten hun zitplaatsen paar bij paar. De man grijpt de vrouw, die misschien de vrouw van iemand anders is, om het middel. Dan beginnen zij te glijden, te draaien, te springen, zij gaan terug en weer vooruit, groeten en buigen. Het is dwaas, buitensporig, belachelijk en onfatsoenlijk, en toch schijnt het hun ontzaglijk te vermaken. Een andere verwonderlijke gewoonte is hun manier om elkaar aan te spreken en afscheid te nemen. Zij zetten hun lippen op de wangen hunner verwanten en maken een geluid als proefden zij rijstwijn.

Hun dichters — want die hebben zij — hebben liederen gemaakt op dit vreemde gebruik."

De mandarijn eindigt aldus:

„De barbaren zijn erg achterlijk en het kost hun eenigen tijd om te kunnen denken en voelen als wij, verondersteld, dat hart en hoofd hen daartoe in staat stellen. Wat zij „vooruitgang" noemen is een leeg en dikwijls gevaarlijk ding. Zie bijv. naar hun gevangenisstelsel. Hun gevangenissen zijn plaatsen van vermaak voor boosdoeners, die zorgvuldig worden opgepast. Men vreest slechts één ding: dat de gevangenen niet geriefelijk geherbergd, gekleed en gevoed worden. Indien dit stelsel werd toegepast in het Hemelsche rijk, zouden onze roovers wedijveren in het begaan van de grootste misdaden teneinde in de gevangenis te komen en zou ons rijk omvergeworpen worden. Het schijnt dat de duivels van den oceaan er een kwaadaardig genot in scheppen, alles precies het tegenovergestelde van onze gebruiken te doen. Zij die lezen wat ik geschreven heb, zullen mij nauwelijks kunnen gelooven, maar ik heb volkomen de waarheid verteld."

Belasting op ongehuwden.

Het is een jaar of wat geleden, nog voordat het beroemde „Steuerbuch" van de toenmalige Duitsche regeering bekend werd, dat de keizer te Hamburg schertsend over de verrassingen sprak, die de nieuwe belasting-ontwerpen zouden brengen, en daarbij een belasting op „Junggesellen", op „Hagestolze" (oude vrijers) beloofde. Dat denkbeeld heeft indertijd tot heel wat bespreking aanleiding gegeven. Maar thans is het, wel niet in het Duitsche Rijk, maar in een der bondsstaten, in allen ernst in behandeling genomen, en zal het waarschijnlijk worden ingevoerd.

In het groothertogdom Oldenburg heeft de financieele commissie uit den Landdag een voorstel aangenomen, waarbij bepaald wordt, dat van ongehuwde personen in den leeftijd van 30 tot 50 jaren, met inkomen van 4200 Mark en daarboven, een toelage van 10 % op de inkomstenbelasting zal worden geheven.

In dezen vorm wordt de belasting van welgestelden, die niet voor een eigen gezin te zorgen hebben, niet overmatig geacht.

Toch is in Oldenburg een krasse oppositie tegen die belasting merkbaar. Uit de meest verschillende oorzaken, zoo wordt uiteengezet, kunnen menschen zich van een huwelijk onthouden; daar zullen er onder zijn, die deze belasting best kunnen betalen; maar anderen, die zorgen voor behoeftige ouders of bloedverwanten en zich daarom niet in den echt begeven, zullen er zwaar door worden getroffen.

De financieele commissie zet uiteen, dat de belasting ook geen straf is, wijl de getroffenen niet gehuwd zijn, maar een toeslag voor hen, die minder kosten en meer inkomen hebben dan het grootste deel der belastingbetalenden. Daarentegenover wordt gevraagd, of een ontlasting van groote gezinnen niet beter zou zijn dan een belasting der ongehuwden. Deze indirecte belasting der jonggezellen zal, naar men neemt, meer navolging vinden, dan de directe belasting, die de Landdag in Oldenburg wil invoeren. Tenzij men het eene wil doen en het andere niet laten. Wat door sommigen als den Steen der Wijzen op belastinggebied wordt aangeprezen.

Dat men de onverbeterlijke oude vrijers door een extra-belasting tot een huwelijk zal kunnen dwingen, behoeft echter niemand te verwachten.

Goedkoope Ontdekkingsreis.

Vorige maand heeft men te Genua de documenten gevonden, die uitmaken hoeveel de ontdekking van Amerika door Christoffel Colombus heeft gekost: 't Is werkelijk niet duur geweest.

Cristoffel Colombus zelf heeft als leider van de expeditie eene wedde van 1600 lire per jaar genoten; zoek nu nog eens menschen die voor 125 fr. per maand Amerika zouden ontdekken.

De twee scheepskapiteins onder zijn bevel kregen 900 lire per jaar. De matrozen 12½ lire per maand.

De bemanning van Colombus' vloot kostte in 't geheele 14,000 lire. De levensmiddelen, brood, wijn, groenten, vleesch, gevogelte, kostten 6 lire per maand en per hoofd, totaal 2900 lire.

Toen Christoffel Colombus teruggekeerd was, schonk men hem eene som van 23,000 lire, denkelijk om zijne voorschotten te vergoeden. Deze som vertegenwoordigt de kosten der expeditie, die duurde van 3 Augustus 1492 tot 4 Maart 1493. Voegt men daarbij de 14,000 lire voor de uitrusting der schepen, dan vindt men dat een der grootste ontdekkingen waarop de menschheid trotsch is, 36,000 fr. heeft gekost. 't Is voor niets!

De cijfers komen uit de boeken van de gebroeders Pinzon, reeders van Palos, door wier toedoen Colombus zijne expeditie kon inrichten.

let voer onder Venezolaansche vlag. Men weet nu ook dat de bemanning gelukkig gered is.

Benoeming

Tot opvolger van wijlen den Heer E. S. L. MADURO is door den Gouverneur benoemd tot Majoor-Commandant van de rustende Schutterij de Heer H. H. R. CHAPMAN tot tot dusverre kapitein bij dat corps.

Diefstal.

In een huis, staande in de koraal van Mevrouw de Wed. R. op den berg van Otrabanda miste men dezer dagen eenige meubelen, die daar waren opgeborgen. Den volgenden morgen ontbrak er nog meer. Tevens merkte men eenige afgestreken lucifers, die de dief bij zijn werk schijnbaar gebruikt had. Den volgenden nacht hield men met eenige personen de wacht. Tegen 2 uur 's nachts zag men licht in het huis. Vlug werd de politie gewaarschuwd en de dief op heeterdaad betrapt.

Het is een zekere S. van Scharloo, die reeds 3 vonnissen wegens diefstal achter den rug heeft. Misschien is hij ook wel de bedrijver van de andere diefstallen, die in den laatsten tijd op Otrabanda gepleegd zijn.

Hamburg-Amerika-lijn.

Wij maken er belanghebbenden opmerkzaam, dat op deze lijn de passage-prijs naar Europa verlaagd is: de Iste klas van $ 112,50 tot $ 110. — en de IIIe. klasse van $ 60. — tot $ 50. — Men zie verder de achterstaande advertentie.

Dankbetuiging.

Ontvangen van het agentschap van de Hamburg-Amerika-lijn 2 ex. H. A. Gazette; Liste der nächsten Abfahrten auf den Häupt-linien; een reclame- en een wereldkaart met de Scheepvaartlijnen dierzelfden Maatschappij.

Iris en Rimas.

Na lange afwezigheid is *Iris*, het weekblad door den Heer D. DARIO SALAS uitgegeven, ons opnieuw komen bezoeken. Hij was nauwelijks meer te herkennen, zoozeer was hij tijdens zijn afwezigheid gegroeid en veranderd.

Onzen dank en hartelijke gelukwensch met deze verbetering en voorspoed.

Van denzelfden schrijver outvingen wij een bundeltje gedichten *Rimas*. De Heer D. DARIO SALAS toont zich een vruchtbaar schrijver niet alleen, maar een hoog begeesterd dichter met een fijn besnaarde lier, waarop onze kolonie trotsch mag zijn. Het boekje is door des dichters vriend D. DE MARCHENA Jr. van een waardeerende inleiding voorzien, waarin hij de vroeger verschenen geschriften van den Heer SALAS opsomt en elks verdiensten in het licht stelt. Onzen oprechten dank.

Verdwenen.

Sinds den eersten Mei reeds is een oppassend huisvader V. W. van *Seroe Fortuna* (parochie Santa Maria) spoorloos verdwenen. Tot nog toe zijn alle nasporingen te vergeefs geweest. In den laatsten tijd leed V. W. aan zwaarmoedigheid en had ook nu en dan aanvallen van epilepsie. Men vreest dat hem een ongeluk overkomen is. Sommigen vermoeden, dat hij in zee verdronken is. Anderen beweren ten stelligste dat zij hem in het struikgewas hebben zien ronddwalen.

Builenpest.

Zooals blijkt uit ambtelijke berrichten, zijn te Carácas weer gevallen van pest geconstateerd. Dientengevolge zijn de quarentaine-voorschriften opnieuw van kracht verklaard. Om die reden ging deze week het S. S. *Caràcas*, alvorens onze haven binnen te loopen, eerst naar de Carácasbaai, om daar aan het quarentaine-station zijn passagiers af te zetten. Degenen, onder hen, die te Puerto-Cabello aan boord gekomen en niet te Caracas waren geweest, werden den volgenden dag uit de quarantaine ontslagen. Anderen die geen bewijs konden overleggen, dat zij in de laatste tien dagen niet in de hoofdstad van Venezuela waren geweest, blijven 10 dagen geïsoleerd in het quarantaine-station.

Het volgende is hieromtrent door den Gouverneur vastgesteld:

1o. dat passagiers, komende van La Guayra, Pto. Cabello en La Vela de Coro alleen dan tot het vrije verkeer op Curaçao zullen worden toegelaten, wanneer zij eene verklaring van den Nederlandschen Consul aldaar overleggen, waaruit blijkt, dat zij in de laatste tien dagen niet te Caracas zijn geweest;

2o. dat bagage door passagiers van La Guaira aangebracht zal worden uitgerookt;

3o. dat schepen, die gedurende den nacht te La Guayra verbleven, eene verklaring moeten overleggen van den Nederlandschen Consul aldaar, dat zij voorzien waren van rattenschermen of niet aan de kade gemeerd gelegen waren;

4o. dat, indien het vaartuig te La Guaira lading heeft ingenomen, het geheel of gedeeltelijk ontsmet wordt, alvorens die lading te lossen of over te schepen; en

5o. dat, indien de lading van La Guaira voor elders bestemd is (hier niet gelost of overgescheept wordt), ter beoordeeling van den Stadsgeneesheer, aan het vaartuig kan vergund worden, zonder voorafgaande ontsmetting te lossen te laden, met dien verstande, dat het alsdan na zonsondergang naar het Schottegat moet verhalen.

Protestantsche Gemeente.

Woensdagavond is in de Protestantsche kerk alhier voor 't eerst— en wel door ds. VAN DEN BRINK — in 't Papiëmentsch gespreekt en zijn er psalmen in 't Spaansch gezongen. Het gehoor was talrijk en bestond ook uit andersdenkenden. Om de twee weken zal er — naar wij hooren – Woensdagavond eene kanselrede in de landstaal worden gehouden.

(*Vrijmoedige*).

Luitenant L. Schutte.

Maandagmorgen is Luitenant L. SCHUTTE met zijn familie, wegens beëindiging zijner detacheering, met het *SS. Prins Willem V* naar Nederland vertrokken. Door de kapel van 't garnizoen werd ter eere van den vertrekkende ten afscheid verschillende muzieknummers uitgevoerd.

Examen.

Voor de examen-commissie, bestaande uit de Heeren W. C. J. VAN LEEUWEN, schoolopziener, als president, en C. K. KESLER, w.d. hoofd der Hendrik-school, Mejuffrouw N. J. C. KRUIJT, hoofd der Wilhelmina-school, de Heeren F. HERMES, directeur en Fr. MERKX, onderwijzer van het St. Thomas-College, en C. S. GORSIRA J.P.Ezn., en Morris E. Curiel, onderging heden morgen de Eerw. Zuster REGINALDA (Mejuffrouw U. OTAMENDI) het schriftelijk en mondeling examen voor de Engelsche taal.

Juist voor het ter perse gaan onzer courant gewerd ons het bericht, dat het examen met een gunstigen uitslag bekroond werd.

De „Draadlooze" op Aruba.

Zeer waarschijnlijk zal majoor H. Timmermans, chef van het draadloos kuststation op Curaçao, zich nog in den loop der volgende week naar Aruba begeven, om ook dáár de windmolen, de mast met antenna's en de verdere toestellen der draadlooze telegraphie te gaan oprichten, zoodat we mogen verwachten, dat over een maand ook Aruba aan het telegraphisch verkeer zal aangesloten zijn,

Reis van Mgr. M. G. Vuylsteke.

Berichten van St. Thomas ontvangen melden dat Z. D. H. Zaterterdags den 30 April op St. Thomas is aangekomen en den 5 Mei naar St. Kitts en St. Eustatius zijn reis zou vervolgen.

Aruba Goud-Maatschappij.

Naar wij vernemen heeft deze Mij. den 30 April concessie aangevraagd voor een nieuw terrein, (beoosten van hare tegenwoordigge concessie-terreinen gelegen), ter grootte van 929.62 H. A., en waarop reeds tal van sporen van ertslagen gevonden zijn.

Officieele Berichten.

De heer H. H. R. CHAPMAN, Kapitein bij de rustende stedelijke schutterij op Curaçao is benoemd tot Majoor-Commandant der rustende stedelijke en landelijke schutterij. Aan den heer J. JANSE, lid van de commissie van aanslag voor de Grondbelasting op Curaçao, voor het gedeelte van het stadsdistrict, omvattende de eerste tot en met de vierde wijk, is op zijn verzoek eervol ontslag als zoodanig verleend, onder dankbetuiging voor de door hem bewezen diensten. In de commissie is benoemd, tot lid het plaatsvervangend lid, de heer S. M. L. MADURO en tot plaatsvervangend lid de heer C. P. NEUMAN Wz. In de commissie voor het gedeelte van het eerste of stadsdistrict, omvattende de 5de tot en met de 8ste wijk zijn benoemd: tot lid tevens plaatsvervangend voorzitter, het lid de heer R. S. de LANNOY, tot lid het plaatsvervangend lid, de heer C. F. MUSKUS. en tot plaatsvervangend lid de heer J. C. G. EVERTSZ. Aan den heer A. C. de VEER, postdirecteur op Curaçao, is op zijn verzoek wegens physieke ongeschiktheid, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

In de plaats van den heer H. H. R. CHAPMAN, is in de commissie tot het doen der indeeling bij de rustende schutterij en het onderzoeken van en beslissen op de redenen van vrijstelling en uitsluiting van dat korps voor het jaar 1911 benoemd de kapitein bij dat korps A. D. CAPRILES. De heer Ed. S. LANSBERG, praktizijn bij het Hof van Justitie in deze kolonie is benoemd tot wijkmeester van de 2de wijk in het stadsdistrict alhier.

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 7 April 1911.

ZOUT per vat van 130 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.06½
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.70
id. per KG. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G.	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1.20
WOL per K.G.	„ 0,20
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.40
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):	
Kwaliteit No, 1 per dozijn	„ 3.—
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 3.12½
„ „ 1*a* „ „	„ —
„ „ 1*a* [gebleekt] „ „	„ —
„ „ 2 „ „	„ 4.50
„ „ 3 „ „	„ 4.50
„ „ 4 „ „	„ 5.50
„ „ 5 „ „ (OLA)	„ 6.50
„ „ 6 „ „	„ 7.—
„ „ 7 „ „	„ 7.50
„ „ 8 „ „ (OLA)	„ 7.50
„ „ 9 „ „	„ 10.50
„ „ 10 „ „ (OLA)	„ 9.—
„ „ 11 „ „	„ 12.—
„ „ 12 „ „ (OLA)	„ 12.—
„ „ 13 „ „	„ 15.—
„ „ 14 „ „ (OLA)	„ 15.—
„ „ 15 „ „	„ 18.—
STROOHOEDEN (latai):	
Kwaliteit X per dozijn	f 1.50—
„ XX „ „	——
„ XXX „ „	——

KLEINE STROOHOEDEN (hipijapa) in kwal. overeenkomende met kwal. No. 1 van ongeveer 25 cM. van kruin af tot rand per doz. f 2.50

N. B. Deze week vallen er belangrijke veranderingen in het *Marktbericht* op te merken. De dividivi is met ½ ct. per KG. verlaagd. De wol van 12 in eens tot 20 cts. gestegen. Ook de stroohoeden No. 1 en de kleinere soort ondergingen wijzigingen.

Verjaardag van Prinses Juliana.

Door den H.E.G. Heer Gouverneur van Curaçao is op 't door den 30sten April ll. aan Hare Majesteit de Koningin verzonden telegram, luidende:

Koningin der Nederlanden

Het Loo.

Kolonie Curaçao biedt eerbiedig Uwe Majesteit en Zijner Koninklijke Hoogheid Prins der Nederlanden hare oprechte gelukwenschen aan met den verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana.

Nuijens.

Op den volgenden dag het volgende telegram is ontvangen:

Gouverneur Curaçao.
Kolonie Curaçao onzen oprechten dank.

Wilhelmina.

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

145 ratten
36 muizen.

Brievenbus.

Correspondent op Aruba. Uw belangrijk ingezonden stuk over de *Aloë-cultuur* ontvangen. Te zamen met een beschouwing onzerzijds plaatsen wij het stuk in ons volgend nummer.

Uit de naburige Republieken.

Venezuela.

Door den President J. VICENTE GOMEZ is goedgevonden, dat door de Bank van Venezuela een bedrag van frs 14.611.14 zal worden ter hand gesteld aan den Directeur-Generaal der Posterijen, om daarmee voor transitorechten van de Venezolaansche brievenmalen gedurende het jaar 1910 te voldoen aan Spanje frs 4.772.90; aan de Vereenigde Staten frs 3.517.07; aan Engeland frs 2.538.07; aan Trinidad frs 3.783.10.— Ter gelegener tijd zal eveneens dezelfde schuld over hetzelfde jaar aan de postadministraties van België, Italie, Frankrijk en Nederland worden afbetaald.

Buitenland.

FRANKRIJK.

—Hoe sober ook. of juist daardoor is zeer teekenend, hetgeen de Parijsche corr. der „N. R. Ct." over den huidigen binnenlandschen toestand van Frankrijk schrijft:

„De van den hak op den tak levende, steeds bedreigde regeeringen regeeren niet met verren, breeden blik, regeeren niet met voorzorg en onpartijdigheid. Ze regeeren voor hun oogenblikkelijk bestaan, hun handelingen zijn er op gericht, om zich te

Staat van in- en uitgeklaarde schepen te Curaçao gedurende de maand April 1911.

	INGEKLAARD.						UITGEKLAARD.					
	Aantal.		Inhoud der zeilschepen.		Inhoud der stoomschepen		Aantal.		Inhoud der zeilschepen.		Inhoud der stoomschepen	
	zeilschepen.	stoomschepen.	bruto M³.	netto M³.	bruto M³.	netto M³.	zeilschepen.	stoomschepen.	bruto M³.	netto M³.	bruto M³.	netto M³.
Maand April	106	30	12,075	11,123	199,832	124,640	110	30	11,901	10,518	193,806	121,607
Vorige maand	308	96	35,267	32,650	672,017	414,640	305	97	38,209	35,400	680,551	419,638
Totaal	414	126	47,342	43,773	871,849	539,280	415	127	50,110	45,918	874.357	541,245

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

verzekeren van een oogenblikkelijke rust. Wanneer invloedrijke, de meerderheid beïnvloedende parlementairen bij de regeering aandringen op een zelfs partijdigen maatregel in het belang van hun bepaalde streek, dan geeft ze te gemakkelijk toe, zelfs ten nadeele van een andere, door minder ministerieele of op het oogenblik invloedrijke parlementsleden vertegenwoordigde streek. Als deze slapte en partijdigheid in de hoogste rangen heerscht, daalt ze vanzelf naar lagere autoriteiten af en heerscht eveneens in de administratie.

Dit heeft den huidigen toestand, de huidige geestes-stemming in het land geschapen, die hierop neerkomt: wil men iets gedaan krijgen, wil men zijn rechten verdedigen, de autoriteiten aandacht doen schenken aan rechtmatige eischen en belangen, verwacht dan niets van kalm beleefd vragen. Gij zult eenvoudig met een paar phrasen afgescheept worden; want van kalme, beleefde menschen hebben de autoriteiten en de regeerders van het oogenblik geen stoornis van hun rust te vreezen.

Vereenigt u dus in zoo groot mogelijken getale. Toont u tot alle gewelddadigheden bereid, zoo men u niet uw zin geeft. Begint met te weigeren uw belasting te betalen, een groote openbare manifestatie te houden en een openbaar gebouw te molesteeren. Wekt bij de ministers den indruk, dat ze geen rust zullen hebben, zoolang ze niet toegeven. Dreigt naar Parijs — of zoo ge te Parijs zijt — naar een ministerie of naar de Kamer of naar het Elysée op te rukken. In één woord, past de meest brutale eigenrechting toe, op zoo groote schaal, dat tusschenkomst van leger en politie een delicate, gevaarlijke zaak zou worden.... Dan zal de regeering van den dag aandacht aan u schenken en zult ge recht verkrijgen!

Het departement van de Aube, op het oogenblik in opstand, heeft maar flink aaneengesloten te blijven en den heer Monis maar duidelijk te doen gevoelen, dat werkelijk de geheele boel kort en klein geslagen zal worden en ze desnoods naar Parijs zullen oprukken en hem, Monis, in zijn paleis een bezoek zullen komen brengen — en het zal zeker zijn zin krijgen.

Die brave gezins-vaders, die te Parijs wilden manifesteeren, hebben het veel te vreedzaam aangelegd. Men klaagt steeds over het geringe aantal kinderen, men wil op alle wijzen talrijke gezinnen aanmoedigen, men doet voortdurend voorstellen over voordeelen aan vaders van talrijke gezinnen — maar men komt nooit tot iets en de werkelijke toestand is, dat ongefortuneerde menschen met een groot gezin, vooral in Parijs, door verscheidene huiseigenaren eenvoudig niet als huurders aangenomen worden, dat ze in sommige administraties bijna als gevaarlijke, verdachte arme stakkers geweigerd worden. Een oud-kapitein Maine heeft nu de flinke gedachte gehad een bond van hoofden van talrijke gezinnen te vormen. Hij wil vooral gedaan krijgen, dat de staatsgunsten als tabacs-bureaux, hulpposten en andere kleine dingen; waarvoor geen enkele speciale kennis vereischt wordt en die thans naar politieke begunstiging aan de het getrouwst voor een ministerie stemmende parlementsleden als buit gelaten worden om ze onder hun kiescliëntele te verdeelen, dat zulke kleine bestaanshulpen aan de hoofden van talrijke gezinnen gegeven zullen worden.

Nog bescheiden en redelijke eischen. Men luisterde niet naar hen. Ze besloten te manifesteeren. Maar ze wilden het kalm, eerbiedig doen, zonder pieken of knuppels, zonder bittere, scherpe ironische opschriften boven aan lansen gehecht, zonder gewelddadig verzet tegen de politie......Natuurlijk zijn ze uiteengejaagd. De voorzitter is zelfs in hechtenis genomen en de heer Monis heeft een delegatie van den bond eenvoudig door zijn zoon, tegelijk zijn chef de cabinet, doen ontvangen.

Dat zal een les zijn voor den oud-kapitein. Als hij nu nog iets gedaan wil krijgen, zal hij minstens de volgende maal met een kanon aan het hoofd van zijn troepen naar het paleis van den heer Monis moeten oprukken".

Zóó is het thans in Frankrijk gesteld.

—Een donker tafereel is den 6 April in de Fransche Kamer opgehangen over den algemeenen toestand in Europa.

En wat daar werd gezegd, is ook voor ons van bizonder belang, omdat het bewijst, welke de indruk is, die door het verloop der kwestie van het Vlissingsche fort in Frankrijk is gemaakt.

Er was een interpellatie aan de orde van zekeren heer Gaudin, die het afkeurde dat Cruppi minister van Buitenlandsche Zaken is geworden en vervolgens sprak over den invloed van Duitschand in verschillende landen.

In Nederland, in de quaestie van het fort bij Vlissingen, vindt men *Duitschlands invloed*, zegt Gaudin: België en Zwitserland werden meegesleept in de Duitsche „Einkreisungspolitik".

Senator de Lamarcelle betoogt, dat tegenwoordig te Konstantinopel over het wereld-evenwicht der toekomst wordt beslist. Engeland *heeft de partij verloren* en het aanvaardt de nederlaag. Duitschland wil de Perzische Golf bereiken. Spr. vraagt hoe het met de triple-entente is gesteld en zegt, dat Rusland en Duitschland verbonden zijn tegen Engeland. Hoe staat het met het Fransch-Russische bondgenootschap na de ontmoeting te Potsdam?

Duitschland *heeft zijn kracht getoond bij de kwestie van het fort bij Vlissingen.* Spr. onderzoekt de mogelijkheid van een aanval op Frankrijk door Duitschland over Belgisch grondgebied. Men vreest te Berlijn slechts één ding en dat is, dat te Antwerpen Engelsche troepen aan land gezet zullen worden. Dat is de geheele kwestie van het fort bij Vlissingen. Duitschland heeft aan Europa verklaard, dat de Vlissingsche kwestie een zuiver Nederlandsche was. Duitschland heeft niets gedaan dan het zwaard in de schaal gelegd en Europa is stil gebleven.

Overal dreigt de oorlog. Het doorgraven van de landengte van Panama kan een ontzettende worsteling ontketenen. In Europa heeft men, behalve de kwestie van Elzas-Lotharingen, het Oostersche vraagstuk en het onvermijdelijke Duitsch-Engelsche conflict. Het oogenblik is slecht gekozen, om van algemeenen vrede te spreken.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 6 MEI — 20 MEI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Caracas	Furst	9 Mei	La Guayra	10 Mei	New-York
Maracaibo	H. Hichborn	13 „	New-York	18 „	Maracaibo
Maracaibo	„	18 „	Maracaibo	18 „	New-York
Philadelphia	A L Perry	18 „	New-York	18 „	La Guayra
Merida	A. Johanson	10 „	Maracaibo	11 „	Maracaibo
Merida	„	14 „	Maracaibo	15 „	La Guayra
Merida	„	17 „	La Guayra	19 „	Maracaibo
Pr. Willem V	P. Koningstein	7 „	Amsterdam	7 „	New-York
Ascania	A. Claussen	7 „	New-York	7 „	Amsterdam
Fred. Hendrik	[illegible]	13o14 „	Amsterdam	14o15 „	New-York
Pr. Willem IV	P C v d Graaff	20 „	New York	21 „	Amsterdam
Musician *	Woolfenden	1 Mei	Liverpool	1 Mei	Sabanilla
Odenwald	H. Rose	11 „	Hamburg	11 „	Pto. Colombia
Barbadian	Manning	13 „	Liverpool	13 „	Pto. Colombia
Manuel Calvo	J. Bonet	16 „	Colón	16 „	Barcelona

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	vertrek	naar
Medarda V	6 Mei	Maracaibo	*Mina H*	6 Mei	Maracaibo
Pluma de Oro V	6 „	Maracaibo	*Hilda H*	6 „	Rio Hacha
Perla de Ozama	7 „	Barahona	*Amadora V*	8 „	S.P. de Macoris
Hungaria H	7 „	Bonaire	*J. Blackwood*	9 „	Barbados
Juan Luis H	10 „	Maracaibo	*Hungaria H*	9 „	Bonaire
Aurora H	10 „	Rio Hacha	*Pluma de Oro V*	12 „	Vela de Coro
Electra H	11 „	Maracaibo	*Refugio H*	12 „	Aruba
Refugio H	11 „	Aruba	*Juan Luis H*	12 „	Aruba
Maria H	12 „	Maracaibo	*Priscilla E*	11 „	Barbados
Cor de Maria C	12 „	Maracaibo	*Perla de Ozama*	13 „	Sto Domingo
Meteor H	18 „	Maracaibo	*Gacela H*	13 „	Maracaibo
			Clara C	14 „	Rio Hacha

* Deze boot is tot nu toe nog niet gearriveerd.

Advertentien.

Drukker:
B. L. BOGAERS.